

● Ko pri Mami ni veselo ...

V minulem tednu je bilo lušno ... Skorajda smo rezali torto in Mariji prepevali »Vse najboljše za te!« ... Seveda je bilo v resnici malce bolj liturgično zadržano, namesto rojstnodnevni napitnic pa smo zapeli: »Veš, o Marija, moje veselje« ali kako drugo Njeno priljubljeno ... Pa vendar je bilo veselo. In ko je veselo, je fajn, pravimo na Štajerskem ...

Slab teden kasneje bomo spet povabljeni k naši Mami ... Tokrat bo drugače. Nič kaj veselo. V koledarju je zapisana »Žalostna Mati Božja« ali ponekod »Marija, Sedem žalosti«. Če bodo ta njen »god« kje lahko tudi »spregledali«, ker pač ne gre za kak velik bogoslužni »praznik«, je mi ne moremo ... Imamo Botričnico in cerkev, posvečeno prav Njej, žalostni Materi Božji ...

Pa tudi sicer bi bilo škoda ob tem Marijinem godu pogledati stran ... Marija seveda ne bi nič izgubila. Bi pa mi. Saj prav bližina veselega praznika Marijinega rojstva in god Žalostne Matere Božje, na svoj način govorita o resničnosti življenja, v katerem se valovi radosti in žalosti pogosto tudi nepričakovano hitro menjajo.

»Ne jokaj, saj veš, da bomo vstali.«

Pa še pokojni papež Frančišek nam ne pusti spregledati naše žalostne Mame ... Razglasil je, da na njen god obhajamo tudi — Dan žalujočih. Spomnil nas je, kako pomembno je dati prostor — žalosti. Da je ne skrivamo ali gledamo stran, ko pride čas zanjo ... Da je ne skušamo poceni utišati s tistimi, tako znanimi: »Ah, daj, ne bodi žalosten!« Ali pa: »Saj si veren, saj veš, da se boste spet srečali!« Ja, vemo ... in verujemo ... Pa vseeno boli. Človek, ki ga imamo radi, nam manjka. Ne moremo ga objeti. Z njim tako govoriti kot doslej. Čutiti njegove telesne bližine. Sicer pa je tudi Jezus ob grobu svojega prijatelja Lazarja jokal.

Ko govorimo o žalosti in žalovanju, seveda še zdaleč ne gre le za žalost ob izgubi ljubljenega človeka. Krščanska pobožnost v Marijinem srcu gleda kar sedem žalostnih mečev. In ti se niso tja zabodli šele na veliki petek ob smrti njenega Sina. Že Simeonove besede, beg v Egipt, Jezus, ki se izgubi v templju, so bile razlog za žalost, za skrb, za bolečino ... Že dolgo pred križem so se v njeno srce zabadali meči v podobi strahu za otroka, negotovosti v tuji deželi, mučnem iskanju ... nemoči ob trpljenju ljubljenega na križevem potu ...

In prav zaradi raznolikosti mečev žalosti, ki se pogosto zabodejo tudi v naša srca, bi bilo škoda

pustiti ob strani »Marijo, sedem žalosti«. Srce zaboli ob zapisani diagnozi, ob izgubi službe, ob razpadlem zakonu ... Ob otroku, za katerega se zdi, da se je obdal z visokim obzidjem ... Ali pa še prej ob hrepenenju po otroku, ki ga ni ... Pa ob izdaji zaupanja, ob osamljenosti, ob občutku, da me nihče več ne potrebuje ... Nekatere žalosti srce ovijejo v mračno tančico ... druge ga naravnost prebodejo ... Včasih se zgodi, da srce ostane zlomljeno, razbito ...

In mnoge podobe bolečin so še toliko bolj krute prav zato, ker se ob njih tisti, ki je žalosten, ne obleče v črno obleko, ne slišimo osmrtnice in ne datuma, ko lahko pridemo do žalostnega človeka in mu pokažemo sočutje.

Povabljeni k sočutju

Ob Žalostni Mami se pravzaprav lahko spomnimo tega, da smo ljudje ... Da so naša čustva in čustva naših bližnjih resnična. Da jih smemo čutiti. Tudi žalost, strah, jezo, nemoč ... In da lahko vse to vključimo v molitev ... Prinesemo pred Boga ... Tudi, če ob tem ne zmoremo izreči nič drugega kot: »Bog, ne razumem ...«

Obenem pa nas njeni meči kličejo, da opazimo človeka ob sebi ... Da se ob njegovem »Saj bo.« ne oddahnemo in odidemo. Da se potrudimo slišati tudi tisto, česar ne pove. Da vprašamo: »Kako pa si zares?« In zares poslušamo odgovor. .. In ob tem vsaj za nekaj časa pustimo ob strani svoje nasvete in razlage, zakaj je že moralo biti tako in da bo verjetno že za nekaj dobro.

Meči bodo ostali v srcu. Je pa prav, da človeku, ki ga boli, damo začutiti, da nam je dragocen tudi takrat, ko ni dobre volje. In ... ja ... vera v vstajenje in večno življenje ne pomeni, da v očeh ne smemo imeti solz.

Mitja Markovič

Pomembni dogodki pred nami

13.

september
ob 17. uri

Dobrodelni koncert

Za Mijino flavto.

16.

september

Škofijsko srečanje katehetov

Naši kateheti se udeležujejo škofijskega srečanja katehetov in pastoralnih delavcev.

20.

september

Sveta maša na Rifniku

20.

od
septembra
dalje

Priprava na sveto birmo

Neposredna priprava birmancev na prejem zakramenta svete birmе.

26. 9.

in

3. 10.

Praznika svete birmе

27.

september
ob 15. uri

Srečanje starejših in bolnih

Karitas pripravlja sveto mašo, priložnost za bolniško maziljenje in družabno srečanje.

Interno glasilo ureja in odgovarja Mitja Markovič, župnik.

 www.zupnija-sentjur.si 03 749 17 20 info@zupnija-sentjur.si Karitas: 070 765 360

URADNE URE V PISARNI: PON-PET: 8.30-10.30, TOR in ČET tudi 19.00-19.30.

Aktualno na: »Župnija Šentjur« Prenos svete maše: »Župnija Šentjur«

ponedeljek 14. september	Povišanje sv. Križa	18.30: + Jožeta Čokla, Antona in Jerico (obl.) + Ido Obreza
torek 15. september	Žalostna Mati Božja	18.30: + Terezijo Drešček (obl.), Edija in sorodnike + Ivanko, Anico, Alojza Gračnarja ter sorodnike Gračnar in Majerič + Antona Horvata (osmina)
sreda 16. september	Sveta Ljudmila	8.00: + Stanka in Stanislavo Fidler (obl.) + duhovnika Francija Rataja in za starše v zahvalo 8.30-18.00: CELODNEVNO ČEŠČENJE NAJSVETEJŠEGA
četrtek 17. september	Sveti Robert	18.30: + Franca Kolenca (obl.) + Faniko Gobec + Katarino in Francija Muha + Zofijo Ratajc (osmina)
petek 18. september	Sveti Jožef Kupertinski	18.00: molitev pred Najsvetejšim 18.30: + Konrada Ocvirka (obl.) in za Marijo + Alojzijo in Jožeta Mraza (obl.) + Ido Tojanko (osmina)
sobota 19. september	Sveti Januarij	18.30: + Aleksandra Verhovška + Saro Arbajter + Ivana Kenda, Marijo in Andreja Centriha ter sorod. + Silvestro Fajs + Francija Jazbinška
nedelja 20. september	25. NEDELJA MED LETOM	7.00: + za župljane in dobrotnike župnije + Ivana Gračnerja 9.00: + Mirka Aužnerja + Franca Polaka + Slavka, Alojza in Rozalijo Zupanc, Faniko Fendre, Vero Šerbec in Marijo Jagodič ter za zdravje + Mileno Maček (obl.), starše Karla in Zofijo Lipovšek, Natašo Sovinc in Jožeta Zupanca 15.00 (Rifnik): + Olgo Pšenišnik (obl.), Henrika Krulca ter Ludvika in Ano Perne 16.00 (Vera in luč): + Marijo Habič